

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI

GABINET

KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

ul. Puławska 148/150; 02-624 Warszawa; tel. 22 60 127 34 fax 22 60 128 73
gabinetkgp@policja.gov.pl

Warszawa, 11 maja 2015 r.

Gpp-3825/3893/15

OPINIA PRAWNA

**dotycząca pobierania opłaty skarbowej za wydanie na podstawie art. 155 k.p.a.
decyzji zmieniającej ostateczną decyzję wydającą pozwolenie na broń w zakresie
liczby egzemplarzy broni**

Pismem z dnia 8 maja 2015 r. (znak ES-2162/15) Naczelnik Wydziału Nadzoru nad Specjalistycznymi Uzbrojonymi Formacjami Ochronnymi Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP zwróciła się do Naczelnik Wydziału Pomocy Prawnej Gabinetu Komendanta Głównego Policji z prośbą o ponowne przeanalizowanie przedmiotowego zagadnienia.

Powyższa prośba została spowodowana pismem Zastępcy Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów z dnia 11 marca 2015 r. (znak PL-LM.836.14.2015), w którym jednoznacznie stwierdzono, że zgodnie z ustawą o opłacie skarbowej zmiana pozwolenia na broń nie podlega opłacie skarbowej.

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w powyższym piśmie, stosownie do ust. 12 Części III załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1628, z późn. zm.) pozwolenie na broń udzielone osobie fizycznej podlega opłacie skarbowej w wysokości 242 zł. W załączniku nie została określona odrębna stawka opłaty skarbowej od zmiany pozwolenia na broń, zaś przepis ust. 46 Części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej określa stawki opłaty skarbowej od zmiany wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli zmiana ta dotyczy przedłużenia terminu ważności lub zmiany warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli dotyczy rozszerzenia zakresu działalności oraz gdy treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności. Oznacza to, że zgodnie z ustawą o opłacie skarbowej zmiana pozwolenia na broń nie podlega opłacie skarbowej.

We wcześniejszych pismach byłego Biura Prawnego KGP z dnia 16 stycznia 2007 r. (znak PP-198/131/07), z dnia 28 maja 2012 r. (znak PP-751/647/12/RL) i z dnia 3 grudnia 2012 r. (znak PA-351/342/12/BM) oraz w piśmie Gabinetu Komendanta Głównego Policji z dnia 28 marca 2014 r. (znak Gpp-1883/1625/14) przedstawiano stanowisko, że za wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 155 k.p.a. w sprawach pozwoleń na broń należy pobrać opłatę skarbową w wysokości 242 zł lub 1193 zł na podstawie części III ust. 12 pkt 1 lub 2 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Powyższe stanowisko argumentowano tym, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.) pozwolenie na broń wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się: cel, w jakim zostało

wydane pozwolenie, rodzaj broni oraz liczbę egzemplarzy broni. Przykładowo, zmiana liczby egzemplarzy broni – pomimo, że z punktu widzenia proceduralnego dokonywana jest w oparciu o art. 155 k.p.a. – następuje poprzez wydanie decyzji administracyjnej, która stanowi w istocie wydanie kolejnego pozwolenia na broń na te nowe jej egzemplarze. Fakt ten znajduje także odzwierciedlenie w treści sentencji nowej decyzji administracyjnej właściwego organu Policji. Ponadto, zostaje ona wydana po przeprowadzeniu pełnego postępowania administracyjnego w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli okoliczności, na które powołuje się osoba ubiegająca się o pozwolenie, uzasadniają jego wydanie. Przy wydawaniu decyzji administracyjnej na podstawie art. 155 k.p.a. te okoliczności są również badane przez organy Policji obu instancji.

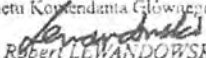
Z kolei pobieranie opłaty skarbowej za wydanie decyzji na podstawie art. 155 k.p.a., w której zawarte jest rozstrzygnięcie o wydaniu kolejnego pozwolenia na broń na nowe jej egzemplarze na podstawie części I ust. 53 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, nie jest zasadne. Przedmiotem opłaty skarbowej jest bowiem wtedy „*decyzja inna, niż wymieniona w niniejszym załączniku, do której mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego*”. Do wydania pozwolenia na broń (świadcstwa broni) ma zaś, z powyższych względów, zastosowanie części III ust. 12 pkt 1 lub 2 tego załącznika. Okoliczność, że wydanie pozwolenia na kolejne egzemplarze broni następuje w oparciu o art. 155 k.p.a. nie powoduje, iż jest to „*decyzja inna, niż wymieniona w niniejszym załączniku*”. Przy interpretacji, użytego w części III omawianego załącznika, zwrotu „*wydanie pozwolenia na broń (świadcstwa broni)*” decydujące znacznie mają przepisy ustawy o broni i amunicji oraz treść rozstrzygnięcia konkretnej decyzji administracyjnej.

Jednocześnie podkreślano, że w omawianym przypadku nie można także zastosować stawki określonej w ust. 46 części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, gdyż zmiana warunków wydanego pozwolenia w aktualnym stanie prawnym dotyczy jedynie przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności. Taki przedmiot opłaty skarbowej nie odnosi się zaś do sytuacji wydania kolejnego pozwolenia na broń na nowe jej egzemplarze w oparciu o art. 155 k.p.a.

Do tej pory do byłego Biura Prawnego KGP, następnie pionu prawnego Gabinetu Komendanta Głównego Policji, były przekazywane jedynie rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach administracyjnych, w których przedstawiono odmienne poglądy na omawiane zagadnienie niż w stanowisku byłego Biura Prawnego KGP, podtrzymanym przez pion prawny Gabinetu Komendanta Głównego Policji. Poglądy te i argumentacja w nich przedstawiana nie dawały podstaw do zmiany dotychczasowego stanowiska. Na marginesie należy zaznaczyć, że poglądy te niejednokrotnie były sprzeczne nie tylko ze stanowiskiem byłego Biura Prawnego KGP, ale także z obecnym stanowiskiem Ministerstwa Finansów. Przykładowo, w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 listopada 2008 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1846/08) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że opłata od wniosku strony polegającego na zmianie (rozszerzeniu) zakresu pozwolenia na broń na kolejne jej jednostki – zgodnie z ust. 46 części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej – wynosi „*50% stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)*”. Natomiast w zgodnej opinii byłego Biura Prawnego KGP i Ministerstwa Finansów, stawka określona w ust. 46 części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej nie ma zastosowania w takiej sytuacji.

Aktualnie sytuacja przedstawia się diametralnie odmiennie, gdyż do pionu prawnego Gabinetu Komendanta Głównego Policji zostało przekazane stanowisko Departamentu Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów dotyczące opłaty skarbowej od dokonania zmiany pozwolenia na broń, a nie jedynie kolejne jednostkowe rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach administracyjnych. Nie budzi moich wątpliwości, że Departament Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów jest uprawniony do dokonywania autentycznej wykładni przepisów ustawy o opłacie skarbowej. Co więcej, interpretacja prawna omawianego zagadnienia przedstawiona w piśmie Zastępcy Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów z dnia 11 marca 2015 r. (znak PL-LM.836.14.2015) została oparta na wykładni językowej przepisów ustawy o opłacie skarbowej, która stanowi podstawową regułę wykładni norm prawnych i ma pierwszeństwo zastosowania przed wykładniami systemową czy funkcjonalną. Niewątpliwie to przepisy tej ustawy regulują kwestie należności publicznoprawnej, jaką jest opłata skarbowa. Dotychczasowe stanowisko byłego Biura Prawnego KGP odnośnie przedmiotowego zagadnienia opierało się głównie na przepisach ustawy materialnej, a mianowicie ustawy o broni i amunicji. Co więcej, przełamywało zasadę pierwszeństwa wykładni językowej argumentami natury systemowej i funkcjonalnej (celowościowej), takimi jak konieczność przeprowadzenia przez organy Policji pełnego postępowania administracyjnego przy wydawaniu decyzji na podstawie art. 155 k.p.a. oraz treść rozstrzygnięcia w takiej decyzji, która stanowi w istocie wydanie kolejnego pozwolenia na broń na nowe jej egzemplarze. W powyższym piśmie Zastępcy Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów z dnia 11 marca 2015 r. nie ma odniesienia się do tych argumentów. Można więc z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że nie były one znane Departamentowi Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów. Tym bardziej, że podmiotem występującym o stanowisko w niniejszej sprawie był Skarbnik Miasta Szczecin, a nie organ Policji.

Reasumując, po ponownym przeanalizowaniu omawianego zagadnienia, przychyliam się do stanowiska i argumentacji Departamentu Podatków Lokalnych Ministerstwa Finansów w niniejszej sprawie.

RADCA PRAWNY
Gabinetu Komendanta Głównego Policji

Robert LEWANDOWSKI